

Dosarul nr. 3ra-743/18

Prima instanță: Jud. Centru, mun. Chișinău (jud. V. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dornea Dumitru împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul, obligarea stabilirii și plata alocației nominale de stat pentru merite deosebite față de stat și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 7 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Lupu Alexandru, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea din 1 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 februarie 2016 Dornea Dumitru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul, obligarea stabilirii și plata alocației nominale de stat pentru merite deosebite față de stat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza ordinului nr.356 ef. din 19 septembrie 2003 a fost concediat din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și trecut în rezervă cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne, cu achitarea indemnizației unice de concediere.

A invocat că, în perioada anilor 1985-1987 a fost recrutat în armata sovietică, iar în timpul petrecerii serviciului în forțele armate a participat la acțiunile militare din Afganistan, pentru care a fost decorat cu distincția de stat al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste- Ordinul „Steaua Roșie” cu nr.3779856. Potrivit art.7 alin.2) lit. f) din Legea Republicii Moldova nr.190 din 8 mai 2003 cu privire la veterani, este considerat ca fiind veteran de război. Având statut de veteran de război și în baza cererii sale de pensionare i s-a stabilit alocație nominală de stat pentru deținerea ordinului „Steaua Roșie” începând cu 2 aprilie 2004, însă actul administrativ în baza căruia i s-a stabilit alocația lunară în mărime de 50 lei nu i-a fost comunicat. Potrivit hotărârii Parlamentului nr.533 din 13 iulie 1995 cu privire la drepturile cetățenilor Republicii Moldova decorați cu distincții de stat ale fostei URSS, distincția de stat al Uniunii

Republicilor Sovietice Socialiste Ordinul „Steaua Roșie” conform importanței se echivalează cu distincția de stat al Republicii Moldova-Ordinul „Ștefan cel Mare”.

Reclamantul a susținut că, conform lit. d) pct.4 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a alocațiilor nominale de stat pentru merite deosebite față de stat aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1413 din 27 noiembrie 2003, alocația nominală se stabilește în următoarele cuantumuri: persoanelor decorate cu ordinele „Ordinul Republicii”, „Ștefan cel Mare” sau „Slava Muncii” de clasele I, II, III sau persoanelor care dețin titlul de Erou al Muncii Socialiste - 500 de lei. Astfel, în temeiul acestor prevederi, la 8 decembrie 2015 s-a adresat către Ministerul Afacerilor Interne cu cerere, prin care a solicitat stabilirea și plata alocației nominale de stat pentru merite deosebite față de stat, începând cu data pensionării, în mărime de 500 de lei lunar. Prin răspunsul nr. 15/3-D-243/15 a Ministerului Afacerilor Interne primit la data de 30 decembrie 2015 i s-a comunicat că temei legitim de a-i stabili alocația nominală în cuantum de 500 de lei/lunar pentru ordinul „Steaua Roșie”, nu este.

Astfel, a considerat că, în urma refuzului Ministerului Afacerilor Interne de a satisface cerințele înaintate, i se încalcă dreptul său de a primi alocația nominală de stat pentru merite deosebite față de stat prevăzute de prevederile art. 22 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la veterani nr.190-XV din 8 mai 2003: „persoanelor decorate cu ordinele „Ordinul Republicii”, „Ștefan cel Mare” și „Slava Muncii” de clasele I, II, III și persoanelor care dețin titlul de Erou al Muncii Socialiste - 500 de lei”.

Dornea Dumitru a declarat că, nu există vreun temei de refuz privind calcularea și achitarea alocației nominale de stat pentru merite deosebite față de stat și nici o interdicție stabilită prin lege care să prevadă careva condiții sau cerințe speciale de acordare a alocației, fiind stipulat în mod expres persoanele care au dreptul de a beneficia de aceste alocații. Totodată, neacordarea alocației menționate încalcă dreptul subsemnatului ca cetățean al Republicii Moldova, drept ce este stipulat în art. 47 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova.

La fel, a specificat că, prin acțiunile ilegale ale pârâtului i-a fost lezat dreptul la proprietate garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova, ceea ce constituie și o violare a prevederilor art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, cât și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, îmbinat cu art. 14 din Convenție.

În urma concretizării cerințelor, reclamantul a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr.15/3-D-243/15 din 30 decembrie 2015, obligarea de a-i stabili plata alocației nominale de stat pentru merite deosebite față de stat, începând cu 2 aprilie 2004 în mărime de 500 de lei/lunar, obligarea de a-i achita plata alocației neachitată în mărime de 450 de lei/lunar, începând cu 2 aprilie 2004 până la 2 februarie 2016 în sumă totală de 66 670 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1 000 de lei.

Prin hotărârea din 1 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, acțiunea depusă de Dornea Dumitru a fost admisă integral.

S-a recunoscut ca neîntemeiat răspunsul nr.15/3-D-243/15 din 30 decembrie 2015 al Ministerului Afacerilor Interne.

S-a stabilit lui Dornea Dumitru cuantumul alocației nominale de stat pentru merite deosebite față de stat în mărime de 500 de lei/lunar.

S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să-i achite lui Dornea Dumitru alocația nominală lunară de stat pentru merite deosebite față de stat în mărime de 500 de lei/lunar.

S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să achite diferența alocației nominală de stat pentru merite deosebite față de stat începând cu 2 aprilie 2004 până la 1 august 2016, în sumă de 66 570 de lei.

S-a încasat din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Dornea Dumitru cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1 000 de lei.

Prin decizia din 21 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Lupu Alexandru și s-a menținut hotărârea din 1 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Prin decizia din 20 septembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, s-a casat decizia din 21 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 7 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Lupu Alexandru, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea din 1 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

La data de 12 aprilie 2018, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei din 7 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material (art. 432 alin.(2)lit. a), c) din Codul de procedură civilă- instanța nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Dornea Dumitru să fie respinsă.

Prin referința depusă la data de 11 iunie 2018, Dornea Dumitru, reprezentat de avocatul Dljanschi Elic a solicitat ca recursul declarat să fie respins ca neîntemeiat.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 7 decembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 12 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu